

om svangerskabsafbrydelse m. v. — som bl. a. byg-
ger på en sondring mellem svangerskabsafbrydelse
uden tilladelse og efter tilladelse — er det foretruk-
ket at fremsætte nærværende lovforslag som forslag
til en ny lov om svangerskabsafbrydelse m. v. til
afløsning af den gældende lov fremfor som forslag til
lov om ændring af denne.

II. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til § 1.

Paragraffen, der træder i stedet for den gældende
lovs §§ 1-4, indeholder forslaget hovedregel, at en
kvinde efter rådgivning frit, hvis hun ønsker det,
kan få sit svangerskab afbrudt.

Til § 2.

Den foreslåede § 2 omhandler de betingelser, som
samfundet stiller, for at kvinden i henhold til forsla-
gets § 1 kan få sit ønske om svangerskabsafbrydelse
opfyldt.

Svangerskab, der er opstået efter overgreb mod
kvinden eller ved anden ulovlig handling, indgår
under denne paragraf, og den særlige etiske indika-
tion opretholdes ikke særskilt. Der er her især taget
hensyn til, at dokumentation af en kriminel hand-
ling kan tage for lang tid i forhold til indgrebets
rimelige frister. En rådgivning vil i øvrigt ofte netop
i disse tilfælde være ønskelig. De nævnte tilfælde må
dog gøre krav på, at særlige hensyn kan tages.

Den i stk. 1 fastsatte tidsfrist svarer til fristen i
lovens § 6.

Stk. 2, nr. 1, giver nærmere vejledning om frem-
gangsmåden ved ansøgning om svangerskabsafbry-
delse og træder i stedet for den gældende lovs § 5,
stk. 4.

Stk. 2, nr. 2, 3 og 4, svarer med visse ændringer
til den gældende lovs § 5, stk. 2, § 5, stk. 1 og § 5,
stk. 3.

ad stk. 2, nr. 1. Mødrehjælpen må fastsætte
nærmere retningslinjer for den her angivne oriente-
ring. Den bør dog også omfatte oplysning om svan-
gerskabsforebyggende midler. Der må være adgang
til, at den lægelige rådgivning også kan omfatte
psykiatrisk bistand. Samtidig med dette forslags
gennemførelse må loven om mødrehjælpsinstitutioner
revideres, sådan at den bringes i overensstem-
melse med forslaget.

ad stk. 2, nr. 2. I andet punktum fastsættes det,
at kvindens samtykke er nødvendigt til svanger-
skabsafbrydelse, selv om hun er undergivet foræl-
dremyndighed. Dette kan siges at være en undta-

gelse fra myndighedslovens regel om, at forældre-
myndighedsindehaveren er beføjet til at træffe be-
stemmelse om barnets personlige anliggender, selv
om denne lov givetvis ikke har tænkt på en adgang
til fri svangerskabsafbrydelse.

ad stk. 2, nr. 3. Bestemmelsen dækker delvis den
såkaldte eugeniske indikation. Svangerskabsafbry-
delse efter eugenisk indikation i øvrigt kan ske efter
bestemmelserne i stk. 2, nr. 1, og kan efter omstæn-
dighederne kræve særlige hensyn.

Til § 3.

Stk. 1 svarer til lovens § 7, stk. 1.

Stk. 2 omhandler den i lovens § 1 nævnte situati-
on. Særligt skal fremhæves, at kvinden, medmindre
ganske særlige omstændigheder taler herimod, skal
give sygehusets overlæge sit samtykke til svanger-
skabsafbrydelse.

Til § 4.

Paragraffen, der træder i stedet for lovens § 8,
indeholder bestemmelse om, at udgifterne ved svan-
gerskabsafbrydelsen bør dækkes efter de gældende
regler for almindelig sygdomsbehandling. Dette er
motiveret med, at det anses for ønskværdigt, at alle
kvinder uanset økonomiske vilkår lader sig under-
kaste den lægeligt mest forsvarlige behandling på
sygehus, fremfor at indgrebet foretages på ukvalifi-
ceret vis. Ligeledes anses det for ønskværdigt, at et
abortindgreb af sygehus- og sundhedsvæsen be-
handles efter de regler, der er gældende for syg-
domsbehandling.

Til § 5.

Bestemmelsen træder i stedet for § 6 a i lov om
svangerskabshygge.

Da det må anses for nødvendigt, at oplysningsar-
bejdet om svangerskabsforebyggelse udbygges, fore-
slås det, at der ydes fuld refusion over de årlige fi-
nanslove.

Til § 6.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 9.

Til § 7.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs be-
stemmelser i § 10, stk. 3-6.

Til § 8.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 12.